

Artista: Róbert Berény (pintor hongarès 1887-1953).

Títol: Dona tocant el violoncel.

Tècnica i data: oli sobre tela del 1928.

Època: S. XX, Expressionisme.

Museu: Hungarian National Gallery, Budapest.

Instrument: violoncel (cordòfon fregat amb arquet).

Comentaris: el violoncel té quatre cordes, com els altres membres de la família del violí, i la seva afinació per quintes (Do, Sol, Re, La) és una octava més greu que la viola; té un "pizzicato" (puntejant amb els dits) més potent i profund que el violí. La seva extensió normal és de tres octaves i mitja però pot arribar a cinc en virtuosisme. A la pintura es pot observar la punta que el sosté i la col·locació entre els genolls de la instrumentista que toca d'assegada.

Aquest instrument fou adoptat molt més tard que el violí; va ésser Antoni Stradivarius qui en va fixar el patró cap a 1680. Derivat de la viola "da gamba" va haver de competir amb aquesta durant molt temps com a baix de la família dels violins fent acompanyament. La primera vegada que el violoncel fou emprat com a solista va ser en el "Ricercare per violoncello solo" (1686) de l'italià Domenico Gabrielli. Dins l'orquestra, les qualitats melòdiques de l'instrument no foren explotades, excepte en les parts concertants, fins a les simfonies de Beethoven. Per sentir les moltes possibilitats de timbre, efectes i sonoritats del violoncel va bé escoltar l'obra del català Joan Guinjoan "Música per a violoncel i orquestra" (estrenada a Barcelona el 1980).